

Arxiu Municipal

VOLEM UN POBLE ENDREÇAT

Por orden del señor alcalde, se hace saber... Si teniu una edat (cadascú la seva), segurament recordareu haver sentit el sereno o l'agutzil (amb paraules com aquestes o amb unes altres) com feien arribar a la població la informació que els interessava conèixer. Potser també haureu vist alguna pel·lícula de Berlanga (o de Paco Martínez Soria) o aquella sèrie mítica, *Crónicas de un pueblo*, que comptava amb tot un senyor pregoner. De vegades, encara penso que potser no era una manera tan primitiva de comunicar. No sé...

Però com que el progrés no s'atura... arribaren els bans, aquells llençolets on l'alcalde feia imprimir les seves resolucions. Aquest de 1963, signat per l'alcalde Isern, havia de servir per garantir el «*mejor ornato*» de Parets, a saber: quedava prohibida la construcció i ocupació de «*chabolas, barracas, cuevas y ruinas*»; «*las casetas y establecimientos de baños*» (què? on?) no es podien fer servir sense l'autorització pertinent; no es permetia l'ús de vestits de bany pel mig del carrer, als bars, als balls i a «*establecimientos análogos*», tret que estiguessin situats en «*zonas acotadas*». Qualsevol que contravingués alguna d'aquestes normes podia ser sancionat amb multes de fins a 50 ptes., tot un dineral aleshores. Per pensar-s'ho això de pintar una paret o ensenyar massa la cuixa...

15 de febrer de 2008